B. N. C.
FIRENZE
1 0 0 3
2

1003. 2

1003
2

S C H E M A
GENEALOGICVM

Stirpis Phœbeæ Vrbeuetanæ

A V C T O R E

Comite Ioanne Baptiſta Caſtelmagio.

BIBLIOTECA NAZIONALE 1872

XXVI. CASTEL

CVM de mandato Olympiæ Maidalchinæ Pamphiliæ S. Martini Principiſſæ, Innocentij X. Cognatæ, Romã Vrbem veterem me contuliſſem, vt de nobilitate auia Maidalchini Cardinalis eiuſdem familiæ fratris, cui Melitenſem Crucem Innocentius deſtinauerat (erat ea Hortenſia Phæbea) diligenter inquirerem, & Cartophylacij publici inſtrumenta recognoſcerem, reperi multa hiſtoriarum monumenta, tum Ciuitatis, tum Ciuium idoneis authoribus, Alphonſo Ceccarello, Cypriano Manenti, Monaldo Monaldenſi, quæ quidem fauebant claritudini ſtirpis Phæbeæ ea, pro meo in te, Illuſtriſsime Domine, officio, duxi operæ pretium exhibere.

PRimus omnium occurrit Octauianus, Pater Petri, Auus Theodorici, à quo ſtabiliri, & ornari cœpta Vrbeueteri Phæbea domus iampridem ibi conſtituta, quàm Manenti, *A* & Monaldenſis, *B* inter primarias enumerant, ſecundum Micenelli vetuſtiſſimam, & clariſſimam, & quamuis non antea nominetur à Manente, *C* & extra Conſulares familias ponatur, nihil ei de nobilitate detrahitur, cum hic Conſularis ſyllabus confectus ſit multò ante quàm Theodoricus, aut Iacobus germanus frater, Vrbem

A Storie dell'anno 1578.

B Comment. dell'anno 1573.

C Manen. 1109. lib. 1. pag. 40.

 vete-

veterem Roma migrarent, anno videlicet 1250. quemadmodum nec reperitur inter nobiles familias ſuſpectas populo, & à magiſtratibus excluſas ſeptem virorum decreto, *A* quippe quòd Phæbea gens grata ſemper extitit populo, & publicæ adminiſtrationis particeps fuit. Habitabat Romæ Octauianus, *B* anno M. CC. oriundus, vt ferunt, ab Hiſpania, ſed fama obſcura eſt, cùm omninò compertum ſit, Romæ cunabula poſuiſſe; Vbi eius antiquæ familiæ monimenta adhuc in Capitolio extant, nempe antiquò, inciſoque lapide conſignata memoria Phæbei olim Sabinorum Ducis, cui Callij in Senonica Vmbria Ciuitate originem ambiguam Conradum Aeſinum, Auniumque Viterbienſem conatos aſtruere, Vghellius commemorat in Ital. ſacr. tom. 2. in Epiſcopis Callienſibus. Et vnde Vrbem veterem translata familia.

Petrus Octauiani Filius, Theodoricum Ducem, & Iacobum Poteſtatem (nomina ſunt Honeſtatum) procreauit, vt habetur in arbore Genealogica familiæ, delineata in carta pergamena, expreſſis nominibus, quæ ibi leguntur, fugientibus præ vetuſtate litteris, quemadmodum etiam perſpicuè apparent Angeli, & Thomæ Angeluzzi nomina, qui vixere anno MCCCC. extat etiam deſcripta in eadem charta linea minorum ab Angelo vſque ad Petrum, & Nicolaum Pauli iunioris Auum, à quo huiuſmodi arborem accepi. Verum quoniam familiæ claritudo manifeſtiùs apparebit ex contracta cum primoribus Vrbeuetanis neceſſitudine, & munerum adminiſtratione, oportere arbitror præmittere

notitiam

A Ceccarel. 8. Febru. 1322. 2. p. 46.

B Monald. comment. all'anno 1322. l. 9 p. 81. 82.

noticiam Regiminis huius Vrbis, vt conſtet qui publicos in ea geſſerunt honores, eos clariſſimos extitiſſe, cùm præſertim ſumma fuerit Ciuium *A* ambitio, contendente ſæpè cum nobilitate, plebe, & dignitates ad ſe trahente, & ipſamet nobilitate in factiones diuiſa ſicuti in Romana olim Ciuitate accidiſſe legimus. Iam inde ab anno DCCCCLXX. ſancitum, vt duo Conſules liberam Ciuitatem tanquam capita Magiſtratus, ſiue Baliæ (ſic vocari placuit) gubernarent: ſed non diu tenuit ea forma Reipublicæ, nam cùm interueniſſet mors glorioſa *B* Petri Parenzi Vrbis Rectoris, & Chriſtianæ Fidei propugnatoris, propterea occiſi opera Theobaldi, & Gotifredi, qui vico Ronciglioni præerant, hæreſimque fouebant, ſtatutum fuit anno M. CL. XXXXIX. vt in locum Rectoris annui Magiſtratus duo crearentur, vnus Poteſtas, alter Capitaneus ex ordine nobilium, penes quos Reipublicę adminiſtratio *C* eſſet. Poſtea anno M. CC. XX. vſque ad M. CCC. occupata vi, & armis Monaldenſium Vrbe, ab iiſdem in diuerſas partes diſtractis; non tam eſt adminiſtrata, quàm lacerata Reſpublica, ſecto quippe in factiones populo; vti quiſque ſuo Principi adhærebat, ita mutuis ſe vulneribus concidebant quod miſerabiliter deplorat *D* Cecarellus: nihilominus perſeuerabant Poteſtas, & Capitaneus à dominantibus electi, additis ſeptem Conſulibus, qui eorumdem arbitrio moderabantur Rempublicam. Donec tandem excuſſo, Pontificum opera, & præſidio, Monaldenſium iugo, annuus fuit magiſtratus electus cum duplici

A Ser. Ioan. della Pieue lib. del Riform. fol. 22 1322. Monald. 1530. lib 9 p. 82. lib. 10 pag. 88. Ser. Arpino an. 1379. 1380. Ser. Antonio 1384. Monal. 1029. l. 1. p. 18. 1037 l. 2. p. 179.

B Cecarel. l. 2. p 21. Manent. lib. 2. p. 22.

C Ceccar. l. 2 p. 81.

D Ibid. l. 2. p. 34.

mu-

munere Poteſtatis, & Capitanei: is Bonifacius VIII. Pontifex fuit, liberata *A* Ciuitate, excluſis adminiſtratione Monaldenſibus, & alijs, qui violentius imperitabant, exceptis tamen Petro Monaldo, & Vanne Maſſeo Monaldenſibus *B* alijſque pacis, & tranquillitatis amantibus, inter quos fuere Phæbei ex optimatibus, quòd factionis, & tumultus expertes erant. His minime Populus intercedebat, immò ſuffragabatur, ideoque *C* Conſules creari, & honores adipiſci, & Rempublicam gerere ſoliti. Itaque anno 1313. electi ſunt ſexdecim ſapientes, quaterni pro regionibus Vrbis, vt in Senatum venirent, & in rebelles ferrent ſententiam. Haud multo poſt tamen Monaldenſes, ad Rempublicam admiſſi, eam moderatè, ac iuſtè adminiſtrarunt. Anno deinde M.CCC.XV. *D* ſapientes ſexaginta conſtituti, *libræ maioris* appellati, peculij publici augendi cauſa. Sed nouis exurgentibus turbis Anno MCCCXXII. habito, & optimatum, & popularium conſilio, deſignati quatuor ex nobilibus, & totidem ex alijs, quorum partes eſſent tranquillitati, & quieti publicę inuigilare. Procedente die nobiles animoſiores *E* facti, quod populi ſuffragia indepti eſſent, pleræque familiæ nobilium ſunt reſtitutæ. Verùm, ne promiſcue, & tumultuosè honores vindicarent, conſilium Baliæ decreuit, vt nobiles diſcernerentur à plebeis, & de illorum nobilitate inquireretur, cui ſi quatuor teſtimonia facerent fidem, ijs ſuffragio populari ad gubernandum opus non eſſet; ſic quædam familiæ excluſæ, quædam admiſſæ, ne omnes irruerent, & Ciues opprimerent, quò

A Idem ibid.

B Lib. Ref. Sec. Reſtaur. 1307. p. 82.

C Lib Refor. de Ser Reſtaur. 1310. 1313.

D Ceccarel. 29. Aug. p. 38 39

E Cecc. 1322. p. 45.

quò circa prudenter ſancitum Anno MCCC- *A* Lib ref. ſer.
XXX. vt Conſulatui *A* adiungerentur quadra- Celle 8. febr.
ginta optimates, & quadraginta populares. 1312.
Id planè tenuit *B* vſq; ad Annum MCCCXXXI. Ccc. l. 1. pr 149. & 150.
quò Ermanus Monaldenſis defenſor, & caput *B*
Reipublicæ inſtitutus, in qua is deinde Anno Lib. ref. d. ſer. Celle. 18. Maij
MCCCXXXIIII. Principatum geſſit arbitrio 1330.
ſuo, Magiſtratus eligens; remouenſque; eo fato *C*
functo Anno *C*. MCCCXXXVII. penes Mo- Ceccarel. l. 3. p. 52.
naldenſes Dominatio ſtetit, non tamen apud
eos, qui à *Cernara*, (quorum Ermanus erat) *D*
dicti, ſed apud illos, qui Viperæ vocabantur. Idem l. 3. p. 58
Hi, quòd aſtu Ceruarenſes ab adminiſtratione
Ciuitatis amouerant, Malcorini; alij Beffati nun-
cupati. Anno demum MCCCXXXXIV. recu-
perata *D* libertas, deſignato tamen vexillifero *E*
Duceue (Confalonerium vocant) Angelo Van- Idem l. 3. p. 61.
no Montanaro è Monaldenſibus, & ſtatuto, vt
regimen *E* Ciuitatis, creatis ſeptem Magiſtra-
tibus (Dominos dicebant), inſtauraretur. Bre-
uis ea dignitas fuit, Benedicto Monaldenſi oc-
cupante Principatum, & prius dominium auer-
tente, cuius ille temeritatis paulò poſt Magi- *F*
ſtratu deiectus, & Vrbe expulſus, pœnas luit Idem l. 3. p. 66
Anno MCCCXXXXVI. *F* ſuffecto ei Conra-
do; quem populus, per Annum, protectorem,
ac defenſorem elegit; quò breui mortuo, ſubro- *G*
gatus Comes Guido Soanenſis, *G* ac eo vix decur- Idem lib. 3. pag. 65.
ſo, Vrbis dominium, & regimen Perufinæ
dictioni obnoxium eſſe cœpit, Anno videlicet
MCCCXXXXVIII. Quoniam verò eo interual-
lo Optimates publicos vſurpauerant honores,
decretum vt Ciuitas ſtatui populari reſtituere-

tur,

tur, ac ne vllus deinceps Nobilium; priuilegio populi gauderet, neue cuiquam illorum liceret Senatum ingredi: additum, vt qui ſeptem Magiſtratus, ſiue Domini dicebantur, ***Primores*** ob vitandam inuidiam nominis vocarentur: Conſilium *A* autem Baliæ ex ducentis Ciuibus coaleſceret pari auctoritate, ac ea, qua Conſules, & Quadraginta Viri potiti fuerant. Vixere in ſumma pace Ciues, donec Anno MCCCLI. Optimates *B* violentia vſi, in Concilium ſe intruſerunt, eaque porta ad dominium patefacta, Benedictus Monaldenſis de Vipera Principatum occupauit. Exinde cœperunt dici Beffati, Muffati; & Malcorini, Melcorini. Nec diuturna fuit *C* Benedicti felicitas. Anno quippe MCCCLII. vicinus Vicipræfectus ei dominatum extorſit, ac deinceps à Populo Dominus Vrbis appellatus, geſſit Rempublicam. Hæc varietas Principum anſam dedit firmo, & conſtanti Principatui, Anno quippe MCCCLIV. Cardinalis Aegidius Albornozius Vicarius, & Legatus Innocentij VI. Papæ Vrbem ei obnoxiam fecit, & volentem Populum in Pontificiam ditionem tranſtulit, ac demum vnanimi conſenſu Ciuium Innocentius Dominus declaratus, & Cardinalis Aegidius, honoris cauſa eodem nomine appellatus, *D* regimen obtinuit. Is optima adminiſtratione Reipublicę effecit, vt ea ſalubre conſilium caperet dedendi ſe Summo Pontifici, ac in poteſtate Eccleſiæ manendi, idq; voto, & gratulatione publica teſtatum. Itaque, illo mortuo, de eo miſſi ad Papam *E* Martinum V. Legati. Perſeuerauit tamen regimen ſeptem Dominorum vſque

A Cecc. l. 3 p. 67

B Idem l. 3 p. 70

C Idem l. 3 p. 18.

D Lib. rif. fu Reſtaur. 14. Iul. 1354.

E Ceccar. p. 81. l. 13. p. 83. l. 3.

vſque ad Annum MCCCLXXIX. nonnullis intercurrentibus, velut in Mari recens pacato, turbinibus, donec eo ipſo anno, tota Reſpublica ex integro, Pontifici ſeſe tradidit. *A* is tùm erat Vrbanus VI. & quidem tranquilla, prout erat voluntaria, ea deditio foret, ſi tempora turbulenta permitterent. Horum viciſſitudo perturbauit ſtatum. Etenim Clemens VII. Antipapa, vti Eccleſiam inuaſerat, ita Eccleſiaſticam ditionem diuiſerat, cuius illuſtris erat portio Vrbeuetana. Igitur artibus, & opera *B* Berardi, & Ranaldi Monaldenſium, quos conſueta Imperij dulcedo ineſcabat, & Ioannæ Reginæ Neapolitanæ Clementis VII. fautricis opes, & copiæ animabant, turbata quies, ipſos in Vrbem immittente Cardinali à Pileo Rauennate Legato Clementiano, & in eoſdem dominium transferente. Verùm breui tempeſtas detonuit ſecuta cæde Ranaldi Anno MCCCXC. & deditione Arcis Comitis Montorij, eoque effectum, vt rediret ad verum Dominum Romanum Pontificem Bonifacium IX. cui publicum, ac æternum fidelitatis ſacramentum dictum; annuentibus Luca, & Conrado Monaldenſibus, qui tunc adminiſtrabant Rempublicam. Anno MCCCLXXXIX. habuit quaternos Conſiliarios binos factionis Muffatæ, binos Melcorinæ, & Gubernatorem Reipublicæ Nobilem quemdam Peruſinum.

A Ceccarel. l. 5. p. 84. Idem p. 85.

B Idem lib. 5. p. 91.

Ineunte Anno MCCCC. qui *C* tunc præerat Vrbi Ioannes Tomacellus Vicarius, & Nepos Pontificis Bonifacij IX. coacto Concilio Ciuium, creauit quatuor Conſeruatores pro numero

C Idem lib. 5. p. 100.

mero regionum, quibus nomen inditum Vexillarij, vulgo Confalonerij, ſeu capitis regionis, & quia vna earum infrequens erat, contractus eſt numerus, *A* & ad ternos rediit. Hic rerum ſtatus tranquillè habuit ſub Domino Bonifacio, donec Anno MCCCCXIII. à Ladislao Rege Neapolitano acerrimo Pontificis hoſte turbatus eſt, qui vſurpato per vim Vrbis Dominatu ſpeciem liberatis obtenderat. Verum *B*, eo paulo pòſt mortuo, populus Comiti Sfortiæ Principatum detulit, qui nimium breuis exſtitit, quoniam eodem anno Cardinalis a S. Euſtachio Legatus, & Vicarius Ioannis Papæ XXII. recuperauit dominium, & Eccleſiæ reſtituit, ſuum tamen tenuit curſum vetus adminiſtratio viciſſitudini rerum capitumque obnoxia. Etenim anno MCCCCXVI. Braccius *C* à Montone, Forte brachium dictus, Ciuitatem armis oppreſſit, & Principatum vſurpauit: ab eo electi duo Conſeruatores Muffati, & alij duo Melcorini, quorum opera adminiſtrata Reſp. vſq; ad annum MCCCCXX. *D* quo ad Eccleſiam rurſum redire placuit. Præerat ei Martinus V. Pontifex, qui Conſeruatoribus mutatis moderatorem, & Prætorem Vrbis inſtituit Auguſtinum *E* Columnam, ſed populo tumultante ob diſſenſionem optimatum, & popularium munus conſeruatorum ambientium, ſortibus commiſſa electio, ita vt nomina Candidatorum in vrnam mitterentur, & inde extraherentur: hac ratione, vt ſi primus eſſet Muffatus, ſecundus Melcorinus exiſteret. Quaternos ſortiri placuit, qui dies ſeptem viciſſim præeſſent, quæ forma regiminis durauit ad

A Cec. l. 3. p. 107.

B Id. l. 3. p. 113.

C Idem lib. 3. p. 117.

D Lib. reform. ſer Bart. Meglioizi ſer. Fab da Narni 1426.

E Cec. lib. 3. p. 118.

Annum

annum vſq; MCCCCXXVI. *A* Interim Optimates ſubirati vi agebant, & turbas in Vrbe excitabant, quòd ægrè ferrent illam æqualitatem (confuſionem dicebant) Optimatum, & popularium ſublato plebis, & nobilitatis diſcrimine; quare anno MCCCCXXX. denuò ſancitum *B* vt inpoſterum quatuor Conſeruatores, ſortitò eligerentur, duo primi ex optimatibus, duo reliqui ex popularibus; quorum nulla eſſet permixtio, ſed intra ſuum quiſque gradum contineretur, intra quem ſenex iuniorem præcederet. Verùm nè hac quidem ratione quies parta *C*, nam ſequens annus MCCCCXXXI. nouis diſſenſionibus, & tumultibus perturbari cæpit, atque adeo nouum gubernandi modum excogitari oportuit, videlicet addendi alios quatuor Conſeruatores ex ſecundo gradu popularium, qui extrahendi erant ex vrna diuerſa omninò ab altera primi gradus optimatum. Sed malè coibant malè ſarta Reipublicæ vulnera. Recrudueerunt igitur anno MCCCCXXXVII. Eugenio IV. Pontifice, cum *D* Gentilis Petri Antonij Monaldenſis filius, antea dictus della Sala, vrbis regimen vſurpauit, ac vti protector factionis Melcorinæ Vrnam totam eius nominum impleuit ineunte anno MCCCCXL. imminuto numero Conſeruatorum, quos binos tantùm eſſe iuſſit, ſed breue fuit dominium, nam quarto poſt anno, Ciuitas Eccleſiæ, Nicolao V. Pontifice, occaſione cædis Henrici fratris Gentilis, dum hic Vrbe aberat reſtituta, ac proinde anno *E* MCCCCLX. inſtauratus Magiſtratus ſex Conſeruatorum ex auctoritate Pij II., tunc præſentis confirma-

A Lib. ref. Ser. Iulian Melchi. d. Anagn. p. 110.

B Ceccal. lib. 5. p. 114.

C Idem lib. 5. p. 114.

Id. ibid.

D Idem lib. 5. p. 129. 130.

E Idem lib. 4. pag. 147. 149.

tus anno MCCCCLXV. decretum, vt ſeni optimates, totidem *A* populares eſſent, ea lege, vt mutuo præcederent iuxta conditiones, & merita familiarium, quæ initio fuerant in ſortes coniectæ: Decretum primum vt Illuſtres conſtituerentur, & inter eos inſignes aliquot Iuris Conſulti; ſecundum, vt nobiles ſine titulo, tandem Ciues ſeruato gradu, & antiquitate ſtirpium admitterentur. Id cœptum exerceri menſe Septembri, & Octobri eius anni, *B* continuatumque deinceps vſque ad annum MCCCCLXXXII. quo numerus ſex ad quatuor redactus. Hinc nouæ turbæ exortæ, *C* quòd abundante numero eorum qui erant in ſecundo gradu neceſſe fuit eos ad tertium reducere, propterea reditum ad priſcum numerum ſex conſeruatorum *D* anno MCCCCLXXXVIII. ſeruato graduum ordine, idque obſeruatum vſque ad annum MDLIV. cùm redactus eſt numerus Conſeruatorum ad quatuor. Ac vt æqualiter diuiderentur, vt qui primi gradus eſſent manerent in ſecundo; & qui ſecundi in tertio Anno MCCCCLV., quem modum ſortiendi Paulus Raynutius, ſedandi tumultus cauſa de mandato Pontificis Vrbeueteri Commiſſarius inſtitutus approbauit. Verùm non ſuſtulit turbas, imò maiores excitauit: quare anno poſt MDLVII. reformanda vrna fuit, & proinde ad caput redijt ſex Conſeruatorum intra ordinem graduum, idque tenuit ad annum MCCCCLXII. cùm tentatum fuit reſtituere numerum quatuor, ita vt ſinguli diuiderentur per regiones, ſortitò tamen, ea lege, vt ſinguli præcederent per quindecim dies durante

A Ceccarell. lib. 4. pag. 147, 148.

B Idem lib. 4. p. 145 148.

C Idem l. 4. p. 148. 151.

D Lib. refor. Ser Iacobi monel. 1488. Cecc. lib. 4. p. 364.

rante

rante bimeſtri magiſtratu; ſed exarcerbati eo ſunt Titulares, & Nobiles, qui apud Pontificem conqueſti, effecerunt vt Commiſſarius ſuper eo mitteretur D. Lucius Saxeus poſtea Cardinalis, qui ſuſtulit modum ſortiendi nouum, reducens illum ad antiquum ſex Conſeruatorum, ſeruato ordine, & diſtinctione graduum. Ita continuatum *A* vſque ad finem anni MDLXIV. quò impetratum fuit menſe Decembri diploma à Pio IV. cuius vigore electus eſt Magiſtratus vnius Vexillarij, ſeu Confalonerij ex numero Titularium, & *B* Nobilium, & quatuor Conſeruatores iuxta gradus Familiarum, idque inchoatum anno MDLXV. vti ſcribit Monaldenſis in ſuis Commentarijs hiſce verbis. *Iuſſit Pius finiri ſortes ſingulis luſtris, & elegi Confalonerium, & Conſeruatores, qui præcederent pro ætate, eſſentque è Ciuibus, ſic tamen vt Confalonerius præcederet Conſeruatoribus, ac eligeretur ex numero titularium Comitum Doctorum Capitaneorum, & aliorum Optimatum.* Quod quidem pergit Monaldenſis commemorare; ſed id nocuit potius, quàm profecit; oportuit quippe interdum eligi in Conſeruatorem vnum ex familia nobili cum detrimento dignitatis, & gradus, vel illum prætérire dignitate vacuum. Quoquo modo id fuerit, diploma Pij IV. obſeruatum fuit, ac etiam nunc obſeruatur, quamquam anno MDLXXIII. renouata vrna, quæſtio mota eſt inter Ciues, quibuſdam contendentibus, vt inter Conſeruatores non haberetur ratio ſolius ætatis, ſed etiam conditionis, & gradus familiarum, & qui pares eſſent, hi præcederent iuxta tempus ætatis, nihilominus

A Cecc. lib. 4. p. 198. 199

B Monald. lib. 9. p. 188.

A Manen. 1199. l. 2. p. 87. Monal. l. 10. p. 195.

ominus tamen *A* præſcriptum Pij Pontificis receptum eſt à Ciuitate ſumma cum pace propter ſuauem adminiſtrationem Eccleſiæ, quæ tanto felicior fuit ſub dominio Pontificis, quanto antea infelicior fuerat ſub illa fucata libertate, quæ viciſſitudine rerum publicarum turbis, & tumultibus ſe reddit obnoxiam, & ambitioni litat.

B Manen. l. 4. p. 25. Monal. l. 14. p. 130. anni 1421.

Vltra hoſce Magiſtratus, fruebantur Optimates Camerariatu Reipublicę, ideſt Gazophylacio, ſiuè Præfectura communis ærarij, cui præerant iam inde à tempore Martini V. qui Ciuitati reſtituit poteſtatem fabricandi, tùm quo ad munus publicè ædificandi, tum quò ad ſpeciale Xenodochij S. Mariæ à Stella nuncupati. Itaque Anno MCCCCXXI *B* ſanxit Conſilium delegationem oneris annui vni nobili cum adminiſtratione fabricę, qui Supraſtantis nomine præeſſet; & alteri præfecturam Xenodochij cum titulo Rectoris, quæ duo munia in vſu fuerunt

C Ceccarel. l. 2. p. 28. anni 1290.

cùm Ciuitas proprio arbitrio regebatur. Siquidem initio fabricę S. Marię anno MCCLXIV. deſignatus *C* fuit Prefectus Monaldus Ciuis Beltrami Monaldenſis filius, & cum iacta ſunt fundamenta à Nicolao IV. electus fuit Prefectus Conradus Ermanus eiuſdem Ciuis filius, & poſtea alteri Nobiles Primates vrbis, inter quos

D Manen. 1256. l. 2. p. 121. & 1248. p. 115.

fuere plerique à Theodorico deſcendentes; quorum ſeriem commodùm deducemus.

E Monal. 1256. 12. 48. lib. 10. p. 93. a t.

Theodoricus *D* filius Iacobi Poteſtatis ille quidem eſt, quem Teobaldum, falsò tamen, dicit priſcus hiſtoricus laudatus à Manenti, & Monaldenſi, ſiquidem in illa ſerie *E* annorum non nu-

merantur alij filij Petri, & Octauiani, quàm Poteſtas, & Capitaneus, cùm conſtet Teodoricum, & Iacobum, eos honores geſſiſſe, vti habetur ex arbore Genealogica: ex quà item liquet eumdem Theodoricum iam tùm Vrbemueterem habitaſſe, & apparet in vetuſta inſcriptione Gothicis litteris vncialibus exarata in fronte pergulæ Eccleſiæ S. Georgij Martyris in fundo familiæ tuæ Phœbeæ, quorum maior natu, ideſt Io. Paulus Archipresbyter illius Cathedralis eò me viſendi gratia deduxit, quæ inſcriptio, & ſi temporis iniuria exeſa ſit extant in ea tamen hæ lineæ, *Theodoricus Febeus, & Gentilina Monaldenſis vxor, anno MCCLXII.*, quæ quidem Eccleſia, vel ex integra, vel maximam partem videtur eſſe constructa à Theodorico ſupra rudera priſci templi vicini monaſterio S. Georgij, cuius *A* meminit S. Gregorius Magnus. nec verò illa eſt, vt vulgò creditur, quæ ſita erat inter Eccleſiam Sanctiſſimæ Trinitatis, & Deiparam S. Laurentij *B* apud S. Gorium ſiue Georgium, ſiquidem ibi non fuit inſtaurata Eccleſia, & Monaſterium S. Georgij, ſed S. Gregorij, quæ ædificia erecta, & fabricata ſunt à Gregorio VII. Papa anno M.CLXXXIII. in memoriam S. Gregorij ſui cognominis. Auctore Manenti, *C* cuius hæc ſunt verba: *Gregorius VII. ornauit Vrbemueterem inſigni Monaſterio ſui nominis, ideſt S. Gregorij, non autem Georgij*. Conſtat verò eò tempore vixiſſe Theodoricum ex Poemate *D* Romæ edito anno MDCXXVI., opera hæredum Zannetti, quod eſt huiuſmodi.

A S. Greg. Mag. regeſt. Epiſtol. l. 1. ind 9. ep. 12.

B Monald. l. 11. p. 100. 1345.

C Manen. 1081. p. 30.

D Bottifang in poem. Sa: Ct. ſ. Corp: cant. 14 octau. 1. p. 189.

Poi:

Poi ch' hebbe Vrbano il ſuſſequente giorno
Con parco cibo il debil ſen placato,
A' Santi piè, col faſto vſato intorno
S'atterra humil l'altero Maeſtrato
Di fiorito drappel ſuperbo adorno,
De' più pregiati del ſouran Senato;
Frà quai più d'altro, d'anni, e gradi onuſto
Febeo sì diſſe in bel ſembiante auguſto.

Ideſt latine

Proxima iamque dies medium peruenerat orbem;
Vrbano modicoque cibo, potuque refecto,
Mos vt erat, parco, cum nobile cernitur agmen
Vndique collectum properare, inſignibus Vrbis
Ac proprijs fulgens de more afferre parabat
Oſcula ſancta pedum: ſtant lumina clara Senatus,
Atque Magiſtratus opulenta in veſte micantes:
Quos inter canis, & honoribus auctior extat
Fœbeus ſpecie auguſta, facieque micanti.

Vrbem tum veterem incolebat Vrbanus IV. de quo canit Poeta, cauſa miraculi Sanctiſſimæ Euchariſtiæ patrati ad S. Chriſtinæ Vulſinij Anno MCCLXIV., quod fuit origo celeberrimæ annuæ pompæ, quæ habetur die Corporis Chriſti, vti tradunt S. Antoninus, Ceccarellus, & Raynaldus in annalibus, vbi ponitur conſtitutio. *Tranſiturus de hoc mundo*, quo fermè tempore promota, non tamen abſoluta fabrica Eccleſiæ S. Dominici expenſis Monaldenſium, inter quos Theodoricus cenſebatur, in ea quippe Sarcophagum ſibi, & poſteris poſuit, & frontem ſi minus fabricauit, certè oculum, ſiue feneſtram ocularem ſumptibus ſuis aperuit, ab hinc annis decem demolitum, quòd ruinam minaba-

A S. Anton hiſt. tit. 4. c. 1. § 1. Cecc. 1264. l. 2 p. 28. Raynal. annal. tom. 14. 1264. num. 26. 27.

B Bullar Rom. tom. 1. Vrb. IV. conſt. Sanctiſs. pag. 118. Cecc. l. 2. p. 28.

tur

tur, quemadmodum graues ſenes, Religioſique mihi confirmarunt, aſſerentes extare in ea feneſtra orbiculari ex marmorato candidiſſimo Stemma Phœbeum, cum characteribus eiuſdem notę ac illi qui in Sarcophago ſunt inciſi, idque ego meis oculis vidi, cum eò me tranſtuliſſem, quod ipſum Stemma cum *Apice* Gothicis expreſſum notis viſitur etiam in dextero latere eiuſdem Eccleſiæ S. Dominici. Quoquo modo iſta ſe habeant, conſtat Theodoricum externus cùm eſſet, non potuiſſe non eſſe Nobiliſſimum, quando cum Familia Monaldenſi, & alijs primarijs eius Vrbis affinitatem contraxit. quam ſanguinis claritudinem in primis teſtantur honores Capitanei, & Poteſtatis quos geſſit idem ipſe Theodoricus, & Iacobus *A* eiuſdem frater, quique, auctore Manenti, decreto publici conſilij, ſolis perſonis illuſtribus tùm indigenis, tùm inquilinis conferri poterant. Addit Monaldenſis, tanti eos Magiſtratus fuiſſe, vt ambirentur à Principibus totius Italię Viris, qui ſe ijs ornari exiſtimabant: cuiuſmodi fuerunt Tibaldus Pręfectus Vici, Pepo Farneſius, Pandulfus, & Ioannes Sabelli, Napoleo, Bertoldus, Gentilis, & Carolus Vrſini, S. Bonauentura *B* iam Cardinalis, Viſcardus Vgolini à Prouincia, nepos Caroli Regis, Ioannes, Iacobus, Stephanus Columnenſes, Comes Pandulphus Anguillaræ, Adinolfus, & Petrus Caietani, & Duces Faſuccius, Guido Ranierij, Robertus Medices, Comes Aldobrandinus, Guilielmus à S. Flora, Napoleo, Bertoldus, Matheus Vrſini, Raynutius Farneſius, & Comes à Soanna, & Io. Sabelli. Inter hos igitur Principes familiæ numeratur Phœbeus iam

A Manen. 1195. l. 1. p. 87. Monal. l. 10. p. 92. 93. 94. 95.

B Manent. tit. 1. l. 1. p. 8. ad 138

tùm à Theodorico, & fratre ijs honoribus obtentis. Hic eſt ille Theodoricus, qui Capitaneus extitit Vrbeuetanæ Reip. vti conſtat ex tractatu Genealogico Anni MCCLVI. miſſus quippe fuit Anno MCCLXI. publico nomine, cum turma equitum Dux Subſidiarius Florentinis, qui Gibellinos vrbe expulerant, quemadmodum narrat Patritius de Rubeis *A* in ſua de direptione Vrbis Romæ hiſtoria par. 2. cui inſerit narrationem de viciſſitudine regiminis Florent. Reipublicæ, quam ſcripſerat Franciſcus Patritius Fr. Nicolai de Rubeis Cardinalis, vbi ſic *Ciues communi nomine miſerunt legatos Vrbem veterem pro ſuppetijs, & in primis petierunt duos optimates, alterum in Poteſtatem Ciuitatis, alterum in Ducem belli; miſſi ſunt centum equites cum Ermanno Monaldo Poteſtate, & Phabeo Nobili Duce*. Hic inquam Phœbeus fuit Theodoricus; a quo anno MCCLXII. ædificari cæpit Eccleſia S. Georgij prope Vrbem, & a quo anno MCCLIV., Vrbanus IV. publico nomine exceptus. Ab eodem, quemadmodum conſtat ex libris, *B* quos vocant Reformanze, & ex tribus alijs Camerariatus, & publicis tabularij inſtrumentis deſcenderunt duo Blaſij, & duo Iacobi, non enim fuit vnus tantum Blaſius, & vnus Iacobus, vt exiſtimat Caſtelmagius, quoniam Iacobi Poteſtatis germanus Fr. Theodoricus Capitaneus filius Petri ab Octauiano geniti Blaſium genuit alterius Iacobi Parentem, à quo Bartholomæus, & ſecundus Blaſius procreati fuerunt, quem conſtat ex vetuſtis, ac publicis adminiſtrationum tabulis anno 1285. fuiſſe Gentilis Vrſini Nepotis Nicolai III. Summi Pontificis Poteſtatis Vrbis veteris Aſſeſſorem, & Anno

A Patrit. de rub. hiſt. de dirept. Vrb Romæ part. 2.

B Lib. reformat, & Camerriat. an. 1285. 1288

no 1288. ad Vrbem oratorem à Publico Ciuitatis delegatum, quare genealogia ita à ſummo ad imum videtur deducenda.

1 Octauianus ex antiqua genealogica familiæ arbore, atque ex Manenti, & Monaldenſi apparet Auus Theodorici, & Iacobi, Pater Petri.

2 Petrus ex eorumdem Teſtimonio fuit Octauiani filius Pater Theodorici, & Iacobi.

3 Theodoricus germanus Fr. Iacobi Poteſtatis, is eſt, quem Capitaneum publici, Vrbiſueteris ducem ſubſidiarium Florentinorum, & Magiſtratus Principem Vrbano IV. Pontifice prælibauimus ex Gentilina Monaldenſi Genitor Blaſij.

4 Blaſius Theodorici filius ex antiqua arbore, atque ex publicis adminiſtrationibus æris publici oſtenditur Pater ſecundi Iacobi.

5 Iacobus Blaſij filius, Fr. Bartholomæi, & ſecundi Blaſij Pater, ex præfatis teſtimonijs euincitur.

6 Blaſius Theodorici Vxorem duxit *A* Sulpitiam Neri è Græca familia priſca, & primaria Vrbis, ac de numero Conſularium, atque adeo à regimine excluſarum in Concilio congregato die 8. Febr. anno MCCXXII. quin & Neris fuerat Capitaneus Ciuitatis; ex hoc matrimonio Blaſij, & Sulpitiæ, nati Petrus, & Angelus dictus Angeluccius, & Tutius.

A Lib. iſtrom. Ser. reſtaur. 15. Nouembr. 1307. Cecc. l. 2. p. 47. Monald. l. 9. ann. 1283. 1284.

Petrus Blaſij filius Fr. Angeluccij extat inſertus in vetuſta arbore Genealogica coniux Bindæ à Baſchi, Paulus ab eo genitus adijcitur.

Paulus filius Petri duxit *B* Lauram Vgolini Comitis Montis martis. Teſtatur id inſtrumentum dotale, quod extat apud Io. Baptiſtam Ma-

B Lib. inſtr. Ser. Nanne de Pitigl. an. 1354.

Magrini, cuius exemplum exhibitum mihi fuit ab Equite Hectore Montis martis, etſi in antiqua arbore genealogica nullum eius rei indicium ſit; ex ea tamen conſtat Angelum, & Thomam dictum Thomaſſutium fuiſſe filios Angelucij fratris Petri appellatos ab Angeluccio Domini Blaſij, ſiue Tuccij à Meo, cuius rei teſtimonium reddunt tabulæ reformatæ, & alia instrumenta Carſophylacij publici. A

A Ex inſtr. rog. per Simeonem Cecc. & ſimili rog per Gaſparem Biaſiolum anno 1460 exiſten. in Archiu. Vrbis veteris.

7 Angelus dicti Angeluccij, vel Tuccij à Meo Frat. Minoris Aui, cuius à Meo ipſe Angelus, & Thomas Fr. vti dictum eſt, apparent ſcripti heredes, habuit A vxores duas; prima fuit Victoria Domini Iacobi à Leonardo, cuius agnatio dicta tùm Mancini, poſtea cognominata eſt Lactantij; ex hac ſuſcepit Seraphinum, & Coronam, quæ nupſit Vgolino Iuſti a Varne Maſſei Monaldi, qui Anno MCCCCXXXII. geſſit Capitaneatum inter Camertes, fuitque vnus ex relegatis factionis Muffatæ à Cardinale S. Euſtachij Vicario Ioannis XIII.; altera fuit Cæcilia B Bartholomæi Georgij à Biſenzo, quæ ſtirps priſca eſt in Etruria, & inter primarias memoratur à Ceccarello, qua cùm Monaldenſes neceſſitudinem contraxerunt. Hic verò Angelus vnus fuit è ſeptem Dominis præſidentibus, Magiſtratus, & Camerarius fabricæ S. Mariæ, & primus Conſeruator, quæ proxima ſeptem Dominis dignitas erat: apparuit autem ex mutuis pecunijs priuatis ab eodem acceptis Reipublicæ nomine fuiſſe eum copioſiſſimum, & ſplendidiſſimum Ciuem, ſuſcepit filium ex vxore Cecilia à Biſenzo Michaelem Angelum. Thomas C F. Iacobi ex Patre Angelo fuit vnus ex numero

B Art. Ser. Cinal. car. 21. Monal. l. 14. p. 128. lib. inſtr. ſer Iucio lario 7. Maij 1406. Cecc. l. 1. p. 10. lib. rif. 1376 1389. lib. rif. 1394. 1407. lib. rif. 1398 1490. aſſibrat. 1389. 1390.

C Lib. rif. 1387. lib. rif. 1393. 1398. 1408. lib. rif. 1420.

ſeptem

ſeptem Dominorum, Camerarius fabricæ S. Mariæ, genitor Petri, qui iuramentum fidelitatis præſtitit Pontifici Martino V. Idem Camerarius fuit fabricæ, Vxorem Angelinam Catalani Petri Monaldenſis filiam accepit. Deceſſit nulla prole relicta.

8. Seraphinus Angeli dictus *A* Angeli Angelucij, ſiue Tutij à Meo Duci Braccio Montano obnoxium ſe, & Martino Papæ V. fecit, vt compertum habetur formula hac: *Seraphinus Angelus de Phœbeis. Hic collatis B in Rempublicam pecunijs claruit, & honoris cauſa ſpectabilis vir*, inſcribi in publicis tabulis ſolet; aliàs Pater Patriæ dictus. Duxit in Matrimonium Girondam Lamberti Petri ab Vgolino, quorum mentionem facit Monaldenſis, hodieque appellantur nobiles, è quorum ſtirpe fuit Cardinalis huius nominis, & qui in viuis eſt Marchio Vincentius. Ex ea ſuſtulit Angelum Octauianum, Petrum Paulum. Huius Seraphini Frater extitit, ex patre tantùm Angelus vocatus Angeli Tuccij à Meo, ſiue Seraphini fratris natu maioris, idque apparet ex inſtrumento ceſſionis factæ Cherubino filio à Patribus Dominicanis, in qua expreſsè habetur *Cherubinus Michaelis Angeli Seraphini*, Michael verò *C* Angelus Conſeruatoris nomine, fabricam murorum *D* Vrbis curauit, & Comitatus, Confalonerius, *E* ſeu Vexillarius regionis Poſterulæ. Ex Vxore *F* Feliciana, nati ſunt ei liberi Cherubinus, Felix, Dominicus. Cherubinus primus Conſeruator, *G* & Rector fuit Noſocomij. Eius Coniux *H* Bandulfa Claraualleſis Tudertina, quæ familia inter nobiliſſimas ponitur a Ceccarello, vtpotè quam Monaldenſis

A Lib. iſtr. Ser. Filippo de ſing. 15 ſept. 1436.

B Lib. rif. 1419. lib. rif. 1410. lib. rif. 5. Nouemb. 1438. Monald. Commentar. lib. 3. P. 122. 1394.

C Lib. inſtr. Ser. Naſil. Ronſen. 11. Octo. 1457.

D Lib. rif. 1451. 1460. 1468. 1474.

E Lib. rif. 1461.

F Lib rif. 1462.

G Lib rif. 1487. 1495. 1502.

H Lib. rif. 1504.

ſibi adſciuerunt. Ex eo matrimonio habuit Or-
A Ceccar.l.5.p.4 ſellam, quæ nupſit A Tradito Marabottino, &
B Lib. rif. 1533. Bartholomęum Confalonerium Regionis S. Iu-
uenalis, & B Conſeruatorem. Ex altera Con-
iuge C Lucretia Ioannis Franciſci Benincaſiæ
C Lib. rif. 1542. Nobilis, & antiquæ proſapiæ ex materno ſan-
guine Monaldenſis filia Franciſci Monaldenſis
ſuſcepit Petrum coniugem D Septimię Gieroniæ
Marabottinæ, quæ ei peperit Bartholomęum,
Leandrum, & Sulpitiam nuptam Finauro Pa-
D Ceccarel. l. 4 p. 138. latij, & Lauram Monacham in S. Pauli, quæ ſcri-
bitur hæres prædictorum fratrum. Fuit alter Fr.
E Lib. rif. 1483. 1489. Cherubini filius Michaelis Angeli, filius Came-
rarius E fabricæ, ſecundus Conſeruator, F ac
F Lib. rif. 1478. 1512. huius Felicis filius fuit ſecundus Thomas Con-
ſeruator G ſecundi loci, quem locum, & ſi
G Lib. rif. 1518. 1540. 1541. à maioribus pro eodem haberetur ac primus,
nam etiam tertius nobilium erat; tamen quia
primus erat proprius Dominorum, & titulato-
rum, ſecundus, & tertius nobilium ante tres
alios Ciuium, eum ſortitus, ceu inferiorem recu-
ſauit; quemadmodum fecit Felix eius filius, re-
A Lib. rif. 1494. 1500. 1502. 1507. nunciando loco ſecundo; qui Felix genuit An-
gelum Ducem in Gallia aduerſus Vgonottos
ſub ſignis Veſpaſiani Marabottini Polemarchi,
Lib. rif. 1494. 1500. 1504. 1507. ei verò Angelo Aureliæ Hieronymi Magalotti
filius fuit Marius, qui Victoriam Baptiſtæ Sara-
B Lib. rif. 7 Martij 1507. cinelli in matrimonium duxit.

Tertius filius Michaelis Angeli H numeratur
Dominicus Conſeruator primus, & vnus nobi-
Lib. rif. 1505. 1506. lium electorum pro executione Bullę Pontificiæ
datæ ſuper ſolutione Cameræ Apoſtolicæ, idem
Lib. rif. 1515. 1518. lib. rif. 1503. Præfectus extitit Cameræ Pontis I Iulij S. Marię
Fabricæ Camerarius, & Noſocomij Rector K L

Duas

Duas Vxores habuit. Primam Franciſcam *A* Lactantij de Lactantijs, ex qua ſuſcepit Franciſcum, Angelum, Nicolaum, & Gabrielem, alteram Dominicam Sigiſmundi, Nicolai Iacobi Saracinelli. Franciſcus primus filius Dominici, functus eſt munere Camerarij, *B* & Conſeruatoris *C* Matrimonium contraxit cum Franciſca Paganini *D* Marabottini, ex quà ſuſtulit Dominicum, & Vincentiam coniugem Hieronymi Magonij, Clariſſimi IC. Compilatoris Deciſionum Rotæ Florentinæ, & Lucenſis. Dominico verò eius fratri nupſit Geneura Simoncelli, quæ illum *E* auxit, Franciſco, Hieronymo, & Fuluia, quæ fuit Vxor Vincentij Phœbei, Liuia Equitis Curtij Magalotti, & Cintia Curtij Saracinelli Vxore.

Franciſcus prædicti Dominici Vxorem duxit Roſanam Iulij Adueduti, ex quà genuit Victoriam, quæ fuit coniux Hieronymi Polydori.

Primi Dominici Michaelis *F* Angeli natu ſecundus Angelus filius fuit, idemque fabricæ Camerarius, & ſecundus Conſeruator, *G* numeratus inter eos Nobiles, qui Romæ *H* defenderunt cauſam communem Ciuitatis in lite Caſtellorum montanorum, & inter Conſiliarios *I* deputatos correctioni Statutorum pro fabrica S. Mariæ. Habuit in matrimonio Hieronymam O Franciſchini Mariani Saracinelli, ex quà ſuſcepit Petrum Nicolaum *K*, & Bernardinam, quæ nupſit Pompeio Marij Alberici, Fauſtinam, *L* & Pepam Saracinelli. Petrus Angeli duxit Vxorem Iuliam Lemni Marabottini, quę deceſſit ſine prole, & Nicolaus eius Fr. coniugem habuit Lauram *M* Gianotti Simonelli. Fuit Conſeruator, *N* &

A Inter Ser. Prop. Ant. nub. l. 14. Martij 1531.

B Lib. rif. 19 Decemb. 1638.

C Lib. rif. 1555.

D Lib. inſtr. Ser. Patric. Rayn. 15. April. 1558

E Lib. inſtr Ser. Ioan. Belan. timei 10. Iun. 1545.

F Lib rif. 1530. 1531.

G Lib. rif. 1523. 1524 1530. 1539.

H Lib. rif. 17. April. 1524. Lib. rif. 1524.

I Lib. rif. 11. Decemb. 1530.

K Lib. inſtr. Ser. Criſtoph. 1529. fol. 438.

L Lib. inſtr. Ser. Io: Baptiſtam Timei 15. Feb. 1545.

M Lib. inſt. Ser. Angeli Paganelli 1566.

N Lib. rif. 1521. 1539.

vnus

vnus nobilium quindecim, qui electi ſunt ad redigendam in ditionem Ciuitatis Vrbeuetanæ Ciuitellam Agliani. *A* Ex Laura *A* nati ſunt Angelus, & Hortenſia ſecunda coniux Capitanei Sforzæ Maidalchini, Patris Marchionis Andreæ, Aui Cardinalis eius nominis, & Cælia collocata Duranti Durantij nepoti Epiſcopi Vrbeuetani, & post eum Hectori Montis martis Comiti Titignani. *B*

Angelus Nicolai Confalonerium *C* egit: vxorem duxit Fauſtinam *D* Iacobi Phæbei, ex qua Hieronymum, qui Confalonerius item fuit, filium habuit, Huic nupſit Roſana *E* Ludouici Micinelli, quæ peperit Angelum nunc viuentem. Quartus filius Dominici Michaëlis Angeli fuit Gabriel, qui procreauit Paulum Petrum, & Siluium; qui duo Capitanei fuerunt. Paulus Petrus, ex Angela Vrſina Vaſchienſi coniuge ſuſcepit Caſſandram; quæ locata fuit Almonti Ioannis Bernardini Atti è Nobili ſtirpe Tuderti inter primarias numerata, cuius affinitate gauiſi ſunt Monaldenſes, *F* & Gabrielem, qui genuit Catherinam Vxorem Sinibaldi Sinibaldi Nobilis Romani; ex qua item ſtirpe exijt Petrus Poteſtas Ciuitatis Anno MCCXXX., & MCCXXXIX. *G*

Siluius item Capitaneus, fuit deſtinatus Confalonerius inter eos, quos inſtituit Pius IV. anno MDLXIII. & ſortitus illud munus MDLXVI. Duas habuit Vxores, *H* primam Aureliam Cherubini Marabottini, ex qua ſuſtulit Paulum Petrum; ſecundam Calfurniam Particappam Nobilem Romanam, quæ Marij Mater fuit.

Paulus Petrus duxit turmam equitum expedito-

A Lib. rif. 1508. fol. 146.

B Lib. inſt. Ser. Dominic. Fabrini 19 Septemb. 1578.

C Lib. inſtr. Ser. Dominic. Lucr 15. Nouembr. 1589.

D Lib. Boſſolus Nouem. 1613.

E Lib. inſtr. Ser. Bartol. Sannit. 19. Iul. 1637. 30. Iul. 1639.

F Cecel. 1. p. 10.

G Monald. l 8 p. 93 Manent. an. 1130. p. 108. 1439 p. 111.

H lib. Boſſol. 18. Augusti 1566. 1576. 1583.

ditorum, cùm Papa Clemens VIII. Ferrariam poſtliminiò occupandam contendit. Hoc munus Ducis Foris, Domi Confalonerium *A* egit. Habuit coniugem Lauiniam Ioſephi Guidonij ex Illuſtri, & Priſca Proſapia, quæ ei Marium creauit, poſtea ornatum Confalonerij *B* dignitate, qui hodie in viuis eſt.

19. Petrus Paulus Seraphini, vltra Camerariati *C* officium in Regione Poſterulæ, munus geſſit Pacieri, *D* & primi Conſeruatoris, *E* cuius Magiſtratus, *F* tanta id temporis claritas erat, vt auctore Monaldenſi *G* ſortiti eum fuerint ex familia Monaldenſi Laurentius da Pier, Vincentius Canis Melontæ, Nicolaus Pompeij à Balneo, Lucas Gentilis à Ceruara, Cæſar Neronis Canis, Paulus Petrus Berardi à Ceruara, Antonius di Pier, Vincentius Canis, Camillus Lucæ, Tertius à Ceruara, Hector Io. Pauli à Lubriano, & in inſcriptione apparet *H Petrus Paulus Nobilis vir*. Petrus Paulus Seraphini deſignauit eum Ciuitas inter eos Nobiles, quibus demandata eſt cura annonæ, cùm Pius II. in Vrbem venit. In Matrimonium duxit Aemiliam Vgolini *I* Bonuccij ex antiquo Principatu S. Caſſiani, quæ illum auxit duobus filijs Petro, & Theodorico, obijt Anno MCCCCLXII. Fr. huius Petri Pauli, fuit Octauianus Camerarius fabricæ. *K* Primus Conſiliarius. *L* Rector Noſocomij publici, *M* à quo procreati ſunt Talianus, Piera, Vincentius, & Pacificus Camerarius fabricæ S. Mariæ, *N* eidemque Præfectus, & ſecundus Conſeruator, *O* Rector Noſocomij, *P* & Poteſtas *Q* Montis Falerij, qui, dum obiret munus, in depopulatione eiuſdem Vrbis,

A lib. Boſſol. 1566. 1576. 1585.
B lib. Boſſol. 1648. 1655.
C lib. rif. 1450.
D lib. rif. 1462.
E lib. rif. 1460.
F lib. rif. 1450. 1456.
G lib. 5. p. 183.
H lib. rif. ſer. Agab. Canc. Commen. 1552.
I lib. rif. 10. Sept. 1460. fol. 116. 177.
K lib. rif. 1446.
L lib. rif. 18. Octob. 1451. 1468. 1473.
M lib. rif. 1465.
N lib. rif. 25. Iun. 1508.
O lib. rif. 1499.
P lib. rif. 1494. 1502. 1511.
Q lib. rif. 1501. 1502. 1510.

quam Heluetij anno MDIII. diripuerunt, reliqui filium Gineſium. Vincentius verò Octauiani, primus Poteſtas Ficullis, poſt tranſactionem factam inter Statum Vrbeuetanum, & Ficullium opere, & ſententia Cardinalis S. Marci Patriarchæ Aquileiæ depoſiti, propterea à Siſto IV. id ægrè ferente electus; idem Vincentius fuit Camerarius *A* fabricæ, primus, *B* & ſecundus Conſeruator, *C* Orator ad Alexandrum VI. cùm Rex Gallorum Carolus VIII. in Italiam venit, vnus item eorum qui pro *D* reformatione Statutorum municipalium Vrbis Veteris deſignati fuerunt, vt legitur in proœmio libri Typis mandato. *E* Filios habuit ex Biancifiore Iannuzia, Vincentium, & Seraphinum, Finum vocatum, Cæſarem, & Octauianum, Aſtorem, Politicam nuptam Fabiano Aurelio, & Gironnam coniugem Alexandri Palatij, mox Guidonis Guidonij. A Seraphino genita Bianciflora, à Cæſare Aurelia, nupta poſtea Bonauenturæ Vaſchienſi: ex Octauiano, & Iacomina Miſlina vxore natus Paulus, qui de Lauinia Senſata genuit Bianciflorem, locatam Modeſto Mancino. *F*

Octauianus alterum Vincentium filium habuit Confalonerium Regionis *G* S. Pacis, ſic appellatur caput Regionis ante Diploma Pij IV. poſt illud Confalonerium egit, caput *H* Magiſtratus, & Rectorem publici Xenodochij. *I* Is ex Victoria genuit Lucianum, & Franciſcum, qui ex Catharina Phœbea, Vincentium procreauit patrem Franciſci, coniugis Hyppolitæ de Albericis, à qua nati ſunt Paulus Antonius, Octauianus, Vincentius, & Hieronyma.

A lib. rif. 1478.
B lib. rif. 1495. 1496.
C Ibid.
D Ibid. 1495.
E Ibid. 1491.
F lib. inſtr. 1500.
G lib. rif. 1533.
H lib. Boſſol. 17. Ian. 1569.
I lib. rif. 1533. 1575.

10. Theodoricus Petri Pauli Seraphini, Ca-

merariatum fabricæ geſſit, *A* Conſeruator *B* ſecundus. Exprimitur hoc modo Spectabilis Vir Theodoricus Phœbeus. Præterea Conſiliarius, & *C* Orator ad Pontificem Alexandrum VI. & Carolum VIII. *D* Regem Galliæ, & ad Cæſarem *E* Borgiam Ducem Valentinum, Eccleſiæ Polemarchum, eiuſdem Alexandri VI. filium. Duxit *F* in matrimonium Gentileſcam Ludouici Baldanſæ, *G* quæ Familia cenſetur inter Nobiles Vrbeuetanas. *H* Hæc ei peperit Thomam, Ludouicum, Georgium, Iacobam Vxorem Pier Vincentij Palazzi, & Orſellam Vxorem Iacobi Buccij Miſſini, deceſſit 21. Iulij anno MDIV.

Huius Theodorici fr. fuit, qui vocari ſolet Petrus Theodorici maior natu: egit Conſeruatorem, *I* Pacierem, Oratorem *K* ad Pontificem, tùm Clementem VII. inuenitur deſcriptus inter Authores Sodalitatis S. Hieronymi. Vxorem duxit *L* Hieronymam Oddi ab Oddis ſtirpis Nobilis Perulinæ, quæ nupta fuit primùm Franciſco Raineri ex Dominis Baſchi, ex qua ei nati ſunt Io. Paulus, Appollonius, & Liuia Vxor Capitanei Nencij Saracinelli. Apollonius Conſeruator ex Angela *M* Hieronymi Partialeſchi, habuit Vincentium, Ianum, Pompilium, Ioannem Paulum, Iacobum, & Hyppolitam, quæ nupſit Seuerino Miſſino Seniori.

Vincentius Apollonij, Camerarius, *N* Confalonerius, ex Hieronyma Biſenzi *O* ſuſtulit Angelum, qui ex Fuluia Dominici Phœbei creauit alterum Vincentium Confalonerium, *P* Camerarium fabricæ, Rectorem Noſocomij, *Q* ex quo, & ex Artemia Ioſephi Micinelli, natus eſt Io. Baptiſta Vincentius, qui mortuo Comite Caſtel-

A lib. rif. 1478. 1503.
B lib. rif. 1478. 1495.
C lib. rif. 1501.
D lib rif. 1493. 1500. 1501. 1507.
E lib. rif. 1495.
F lib. rif. 1502. 1503.
G lib. inſtr. Ser. Bentiuog. 1504.
H Cipr. Man. lib 4 p. 3. 1401.
I lib. rif. 1493. 1509. 1511. 1514. 1521. 1523. 1528. 1530. 1576.
K lib. rif. 1508.
L lib. contr. 1510.
M lib. rif. 1593.
N lib. rif. 1543.
O lib. rif. 1564.
P lib. Boſſol. 1627 1633.
Q lib rif. 1639. 1640.

A lib. B. ſfol. 1667. B lib. Boſſol. 1578 1588.

magio Auctore, Confalonerij munus geſſit: *A* Ianus Apollonij, Confalonerius fuit, & ſine liberis *B* deceſſit.

11 Ludouicus Theodorici habuit in matrimonio Domiliam Ceccarelli Caſtari, ex qua ſuſcepit Phœbeum, Stephanum, Franciſcum, & Baldanzam, primi Conſeruatoris munus geſſit ante Bullam Pij IV. & recenſitus inter Nobiles Depoſitarios Montis Chriſti. *C* Phœbeo obtigit Camerariatus *D* fabricæ. Eius Coniux *E* fuit Lucretia Vincentij Pillei à Gulielmeſchi, ex qua procreauit Domiliam, breui extinctam, Stephanus Confalonerius *F* fuit, cui Argea Senſati Senſati peperit Pompeium, qui Barbaram Gabrielis Phœbei Vxorem habuit, ex qua genuit Stephanum celebrem Iuriſconſultum, & Phœbeum, quem Fuluia Vincentij Phœbei auxit filijs Stephano, & Antonio, qui hodie infantes ſunt.

C lib. rif. 1551. 1555. D lib rif. 1592. E lib. rif. 1560. F lib. rif. 1569.

12 Franciſcus Ludouici Vxorem habuit Cæciliam Io. Pauli Phœbei Sororem vterinam Gioliui Cartari Senatoris Romani, Patris Caroli Aduocati Conſiſtorialis, ex qua ſuſtulit Baldanzam, Theodoricum, Dominicum, qui Presbyter eſt mortuus, Petrum Paulum, Ioſephum, & alterum Baldanzam, qui acerba ſunt morte perempti. Franciſcus, *G* celebris Noſocomij Rector extitit.

G lib. rif. 1561. 1592.

13 Petrus Paulus Franciſci, Coniux fuit Lucretiæ Io. Baptiſtæ Longonis ex illuſtri Proſapia Comenſi, qui diù habitauit Brixiæ, & cauſa patrati homicidij, Petilianum in Hetruria ſe tranſtulit, ex ea nati ſunt ei liberi Io. Paulus, Carolus, Franciſcus Maria, Io. Baptiſta, Domini-

minicus, Catharina, Sulpitia, & Virginia. Fuit Auditor generalis Bononiæ Cardinalis Legati Bernardini Spadæ, vnde Romam vocatus ab Vrbano VIII. Pontifice tantum ſui deſiderium Bononiæ reliquit, ob raras animi dotes, celſam indolem, acre ingenium, maturumque iudicium, & felicem ſui muneris adminiſtrationem; vt Academici eius Vrbis, omnium ſcientiarum Matris, & omnium doctrinarum Palæſtræ diſcedentem illum, multis ſint Poematijs, ac Elogijs proſequuti, quorum nonnulla, hodieque extant, Typis mandata Bononiæ à Bonaccio anno MDCXXIX. Eorum aliquod ſpecimen operæpretium erit exhibere.

Frena Felſina il pianto,
Ch'à le tue giuſte voglie
Fia pronto il tuo Febei, nè ti ſi toglie;
Ben da tè ſi dilunga,
Mà di ſua sfera à l'alto grado s'erge,
Onde d'almi fauori
A tua Magion, più caldi influſſi aggiunga;
Già rauuiuando i cuori,
Così tù'l ſai, più ſuole
Quanto è ſublime più ſcaldare il Sole.
Vanne pur nuouo Febo
Ad albergar frà più felici Muſe,
Che ſe fù Roma antico
Di Muſe albergo, e nel ſuo ſen le Chiaui
Meritò di Parnaſo il Nume antico:
Hor con felice ſorte
A nuouo, e maggior Febo apre le porte;
Talche nel ſuo contento, e nel ſuo riſo
Non è Parnaſo più, mà Paradiſo.

Hoc

Hoc eſt Latinè.

Deſine mœroris pia Felſina, deſine fletus;
Quamquam etenim tuus ille, tuis decedit ab oris
Phœbeus, non ille tamen te deſerit, immo
Altius euehitur, maiori luce beabit,
Felſina te, Ciueſque tuos, tibi largiùs inde
Diuidet influxus, ardoribus addet amorem,
Scis etenim Solem feruentius vrere, celſo
Cùm ciet axe rotas, radioſque immittat ab alto.
I Phœbee, nouos ſplendoribus adde nitores,
Inter & Vrbanos Sedem tibi quære penates,
Eſt Roma te digna domus, tibi carmina Muſæ
Parnaſſo meliore canent, quas Numen amicum
Sedibus exciuit Patrijs, meliuſque locauit
Expanſos vbi Roma ſinus, & aperta tenebat
Brachia, nunc eadem Phœbeo in corde recepto,
Ceu Phœbo meliore hilaris ſe iactat, & Aſtris
Par caput attollit, Parnaſſum irridet, & vndas
Caſtalias, habitat media Paradiſus in Vrbe.

Alterum eſto Epigramma.

Exhilarat Cæli lampas clariſſima Mundum,
Phœbeumque iubar gaudia mille refert:
Quòd ſi fortè fugit, gratiſſima lumina condit,
Hei mihi langueſcunt omnia, mæſta iacent.
Tu Phœbee tuum, dum ſubtrahis ore nitorem,
Noſtro, heu quas lachrymas Felſina clara iacit.
At Petre Paule, Petrum magna ſi ponis in Vrbe,
Fac Paulus noſtris hæreat vſque plagis.
Etſi Romuleïs perſiſtes corpore terris
Mens tua Felſineo viuat, ouetque ſolo.

Petrus Paulus, defunčta Vxore Lucretia, vitæ inſtitutum mutauit, & ab Vrbano VIII. Cubicularius honorarius, & Sancti Officij Romani

Aſ-

Aſſeſſor *A* creatus fuit, poſtea Epiſcopus Balneoregij conſecratus. *B* Obijt 3. Auguſti anni MDCLV, humatus in ea Eccleſia Cathedrali in eodem, quod ſibi aperuerat, cùm in viuis eſſet, Sarcophago, propè Aram Maximam pro ſe, & ſucceſſoribus Epiſcopis conſtituto, erecto iam antea in ea Vrbe Seminario, ſiue Collegio Scholaſticorum, & Gynæceo puellarum orbarum. Ex liberis, Sulpitia in Monaſterio deceſſit, in quo educationis cauſa collocata fuerat, quod à S. Ludouico dicitur. Catharina infans erepta eſt. Virginia nupſit Octauiano Simoncelli Comiti Caſtelli S. Petri, Pronepoti Papæ Iulij III. Io. Paulus Archipresbyterum agit in ea Eccleſia *C* Cathedrali. Carolus gubernat Ciuitatem Pieuis, fuit prius Confalonerius. *D* Huic, ex Iuditta Cœli natus eſt Iulius Theodoricus, & Georgius Laurentius, qui extinctus eſt in infantia. Hactenus Comes Io. Baptiſta Caſtelmagius. Cui ego auctarium hoc adſcribo.

Franciſcus Maria ab Vrbano VIII. Magiſter Ceremoniarum *E* creatus, ac inter Correctores Breuiarij, Miſſalis Pontificalis, & Ceremonialis Romani numeratus, Conſultor, & Viceſecretarius Congregationis Ceremonialis inſtitutus, ab Innocentio X. à Secretis Congregationis Rituum renunciatus, & mortuo D. Ingolo *F* Secretario, ei ſubrogatus eſt in officio Congregationis Ceremonialis, Canonicatu S. Petri in Vaticano donatus, litteris, quas vocant in forma *G* breuis *H* ornatus Referendariatu vnius, & alterius Signaturæ; quo tamen *I* abſtinuit, etſi poſtea iubente Alexandro VII. repetitis litteris, acceptauit, habitu Prælati aſſumpto, *K*

ab

A 1633. 1634. 1635.

B Vghellius Ital. Sacr. p. 569. n. 47. & Bull. Vrbani VIII. exped. 16. Iul. 1633.

C Inſt. de S. Nicol. anni 1636. in Bappat.

D lib. Boſſol. 2. Decemb. 1645 1650.

E litt. inf. B. Vrb. VIII. 10. Dec. 1637.

F lit. inf. Inn X. 15. Iul 1654. & Alex. VII. die 9. Iulij 1655.

G litt. inf. B. expedit ab Alex 8. Iun. 1655.

H litt. inf. B. pro copia non pro Innocent X. die 22. Iulij 1654.

I litt. inf. B. Alex. VII. 12. Aprilis 1655.

K litt. inf B. de cep. poſſ. die 6. Dec. 1662.

ab eodem Prælatus domeſticus, intimus, Conſultor Congregationis Conſiſtorialis, & Sacræ Viſitationis, & Commendatarius S. Spiritus, Conſultor Congregationis Sacrorum Rituum, & Archiepiſcopus Tharſi, *A* & Aſſiſtens inſtitutus. Clemens IX. *B* s. mem. eum Prælatum domeſticum elegit, Conſultorem Congregationum ſuper ſtatu Regularium, & ſuper Indulgentijs, & Reliquijs Sanctiſſimæ vniuerſalis Inquiſitionis creauit, nunc etiam à Sanctiſs. Clemente Papa X. Domino Noſtro, auctus eſt domeſtica Prælatura, & inſigni Abbatia Iuriſdictionali, olim ſub inuocatione Sanctiſs. Saluatoris, nunc S. Seueri extra, & prope Vrbemueterem, poſt obitum Cardinalis Antonij Barbarini Commendatarij.

A litt. inf. B. die 18. Apr. 1667.

B lib. Boſſol. 1663. 20. Iun. 1665.

Io. Baptiſta eius frater Confalonerius extitit, & poſt obita munera Auditoris generalis Legationis Romaniæ, & Bononiæ, translatus eſt ad illud Auditoris Legationis Hiſpanicæ ſub Clemente IX. in qua dignitate confirmatus eſt à Domino Noſtro Clemente X.

Iulius Theodoricus, fil. vnicus Caroli viuens, deſignatus Confalonerius anno MDCLXX. & electus anno MDCLXXI. menſe Octobri, & ad præſens Camerarius fabricæ S. Mariæ, habet in matrimonio Mariam Virginiam Cartariam, filiam Aduocati huiuſce nominis, Conſiſtorialis, nunc eius Collegij Decani, impetrata diſpenſatione ſuper propinquitate, ab Alexandro VII. Ex ea filios habet Annam Iuditham, Lucretiam Margaritam, Paluzzium, Petrum Paulum, & Gaſparem Ludouicum.

F I N I S.

95363

MC